

גיליון מס' 2592 י' בחשון תש"פ * 8 בנובמבר 2019

כפר הנשיא * עלון פנימי

עורכת: שושנה שרקי sachlav@outlook.com

יום הכיפורים – שני מלאכים ועוד / אלק

כבר סגרנו את חגי תשרי ואפשר לנשום חופשי. עכשיו זה הזמן לתת סקירה לאחור... ולהודות.

מאז פטירת לו סגל ז"ל, (1984), שהיה מארגן את תפילות יום הכיפורים עבורנו, אני מארגן כל שנה את התפילות לאלה שרצונם לקיים את המועד באופן מסורתי. אבל אי אפשר לעשות את זה לבד ואי אפשר להמשיך תמיד על גב העבר.

לפני שנים רבות התפילות היו מתקיימות בצריף התרבות והתפילות נוהלו ע"י אבא של ג'וני פרנק, מר אמיל פרנק (ז"ל), ולו סגל תפקד כ'עוזר'. עברו התפילות לחדר וויצמן כשנבנה הבניין המרכזי אך מהר מאוד המקום נעשה קטן מדי. במהרה התפילות עברו למועדון החברים (הישן) בקומה העליונה. תמיד היו הרבה משתתפים, צמים וגם הלא צמים. היה חדר אוכל ומי שידאג לארוחה המפסקת ומי שידאג לשבירת הצום למחרת. והדבר היה טוב ולרוחם של החברים ושאר המתפללים.

אבל שינויים לא אחרו להגיע גם אלינו. הפרטנו את הקיבוץ וגם כעבור כמה שנים סגרנו את חדר האוכל. בתקופה הזאת לו סגל ואז אמיל פרנק נפטרו, והמשכנו את תפילות יום הכיפורים בהדרכתו של אלן איסטון ושבי מזרחי ז"ל (חתנו של לו סגל) נכנס אף הוא לתפקיד של ה'עוזר'.

בשנים אחרונות העברנו את בית הכנסת שוב והפעם למקומו הקבוע (לעת עתה) - המועדון הנוכחי בלב הקיבוץ. אלן איסטון, כשעוד היה לו כוח, המשיך להדריך את התפילות עד שכוחו תש, ועמדנו בפני שאלה: מי ידריך את התפילות? והנה, ראו זה פלא, ציון דוארי ממצפה נטופה, בן כפר הנשיא, נענה לבקשתנו לארגן מדריך תפילות עבורנו והתחילו להגיע במסירות רבה משך ה-7-8 שנים האחרונות, לפחות 10 איש (מניין) ואפילו יותר: זוגות עם ילדים צעירים, אנשים מבוגרים יותר וכמובן בנים שעברו את עול המצוות. גם צריך להגיד מילה של תודה לרינת אורן שארגנה בהתנדבות משך מספר שנים את האוכל לשבירת הצום.

השנה חש לעזרתי גבי אורן והתנדב לקחת את תפקיד ה'עוזר' (במקום שבי מזרחי ז"ל) שעשה את זה משך שנים רבות) ודאג לפתיחה וסגירת ארון הקודש והעברת ספר התורה. השנה בכלל הוקפתי 'מלאכים' שעזרו לי בכל משימות הארגון והביצוע: מקום התפילה, סדרי התפילה, שבירת הצום ועוד. תודה רבה למלאכיות מעיין פלמה ורחלי פוקס על ארגון וסידור המקום. תודה

לרותם פוקס-הלפר על ארגון האוכל לשבירת הצום, תודה לרותי עמית על הדאגה לסידורי התפילה וחפצי הקודש, תודה לגבי אורן על חלקו כ'עוזר' בעת התפילות, ותודה ענקית לחברים הנאמנים ממצפה נטופה שבאים אלינו במסירות כל שנה במשך 7-8 שנים האחרונות, ע"מ להשתתף עמנו בתפילות ובצום, בשיחה ובקיום המועד.

אני תקווה שנוכל להמשיך את המסורת כפי שמתאים לנו עוד שנים רבות. חגים ומועדים אינם מתקיימים מעצמם: צריכים לרצות בהם ולהיות מוכנים להשקיע, להשתתף ולהתנדב לעשות למען הכלל – כמו המלאכיות מעין ורחלי.

תודה רבה ושנה טובה!

אלק קוליןס

עם הולדת הבת - הנכדה

מזל טוב למירי והראל מרום

הרבה נחת ואושר לסבתא איילת, לסבא אבנור

ולכל המשפחה המורחבת

לסבתא רבא הלן לוין

במזל טוב נולד נין חדש בארה"ב.

שמחה בלב ונחת

נובמבר 2019

לחברי ותושבי כפר הנשיא שלום,

שלום רב,

שמי גיל קנטור ואני העובד הסוציאלי של הקיבוץ מזה 4 שנים.
אני עובד מטעם המועצה האזורית גליל עליון ובפיקוח של משרד
העבודה והרווחה.
ברצוני להזכיר לכם כי אני נמצא בקיבוץ לרוב בימי רביעי ולעיתים
בימים נוספים ע"פ הצורך הקיים.
עבודתי כוללת יעוץ, ליווי ותמיכה בנושאים שונים הקשורים לחינוך,
חיי משפחה, זקנה, משבר או קושי ובנוסף, מסייע במיצוי זכויות
ובתיווך של הפרט אל מול מערכות שונות בקיבוץ ומחוצה לו.
בעבודתי אני פוגש פונים ומשפחות באופן פרטני ומלווה בעלי
תפקידים ומערכות לפי הצורך.
הנייד שלי הוא 0545837806 וניתן לפנות אלי באופן ישיר בכל נושא
או שאלה ואעשה כמיטב יכולתי להיות אוזן קשבת ולסייע ככל שניתן.
מקווה שאזכה להמשיך עבודה משותפת ופורייה.

בברכה,

גיל קנטור- עובד סוציאלי

שירותים חברתיים

מועצה אזורית הגליל העליון, ד.נ גליל עליון 12100

טל': 04-6816427 / פקס: 04-6816421

אתר: www.galil-elion.org.il / דוא"ל: kehila@galil-elion.org.il

הגליל העליון אופי של מקום

אלק קולינס ויוחאי וולפין

ניר מאיר, לידי מוריס
יוחאי וולפין
ביום ההולדת ה 90 של הבונים.

• הבונים קדימה הבונים

לרבים מהוותיקים יותר, והוותיקים פחות זוהי הפתיחה של השיר "הבונים קדימה הבונים... גם ביום וגם בלילה – הבונים....", והבונים זאת כמובן תנועת הנוער היהודית העולמית שקיימת בבריטניה, בארה"ב, בדרום אפריקה, באוסטרליה, ובארצות נוספות. מי שגדל אצלנו, ודאי שמע ספורים רבים על התנועה, שחינכה אלפי חניכים להגשמה ציונית בעלייה ובהתיישבות בקיבוצים. כפר הנשיא הוא אחד מקיבוצי הדגל של התנועה. בגליל העליון מצויים בוגרי התנועה בכפר בלום, כפר הנשיא, עמיעד, מחניים (חניכים מהתנועה "הבונים דרור" אחרי איחוד שתי התנועות) וקרוב אלינו מצויים גם הקיבוצים בית העמק ומבוא חמה.

תנועת הבונים נוסדה באנגליה לפני 90 שנה על ידי יהודי מופלא בשם וולסלי אהרון. האיש הזה בזקנתו הקים פה בארץ את הישוב המשותף לערבים ויהודים "נווה שלום".

חניכי התנועה שבגרו והפכו לאנשים מבוגרים, ומבוגרים מאד, שומרים על קשר, יש להם מגזין, יש להם ארגון בעמותה הנקראת "ארגון בוגרי הבונים"

והם עורכים מפגשים רבי משתתפים. עד לפני שנתיים היה אריה וולפין היו"ר של העמותה הזאת, ועתה עבר השרביט לבארי קולמן, "צעיר" מעמיד.

בשבוע שעבר התקיים כנס גדול לציון 90 שנה לייסוד תנועת הבונים בבריטניה. הכנס התקיים ב"אפעל" בנוכחות כ-350 משתתפים. היה בכנס הזה שילוב של אירוע רציני יחד עם רוח נעורים "שטותניקית", שהתבטאה במופע מבדר ומעניין ששולבו בו "זיגים", מקהלה ואפילו הופעת ריקודים בנוסח תנועת הנוער. לקראת האירוע נעשתה עבודת הכנה רצינית בארכיון התנועה ב"יד טבנקין", ומצגות ותצוגות ליוו את הערב.

בין המברכים בטכס היו שגריר בריטניה בישראל (שהוסיף, שאמנם אשתו היא קיבוצניקית, אבל היא הייתה מהשומר הצעיר...) יצחק "בוז'י" הרצוג, יו"ר הסוכנות היהודית וההסתדרות הציונית, ניר מאיר מזכ"ל התנועה הקיבוצית, הליידי רות מוריס "האמא" של הבונים-דרור בבריטניה, ואחרון המברכים היה יוחאי וולפין שלנו, שנולד בהיות המשפחה בשליחות "הבונים", היה שליח בעצמו, והיום הוא המזכיר העולמי של תנועת הבונים דרור (תפקיד שבעבר מילא שמואל חצור). בדברי ברכתו העלה יוחאי על נס את ערכי התנועה, שהם הערכים שהביאו כל כך הרבה צעירים לכאן, ביניהם גם האבא שלו...

"תרומה" נוספת של כפר הנשיא הייתה של אלק קולינס, שלא זו בלבד שהיה חבר בצוות המארגן, אבל הוא ניהל את המפקד של הנאספים. (עמוד דום! עמוד נח!, להנפת הדגל... וכו' וכו') למותר לציין שהיה זה זיג אמיתי, שהשתלב יפה ברוח השטות של צעירים בני 60 ומעלה, ששמחו לחזור לכמה שעות לאווירת הנועורים שלהם.

ועוד תרומה שיש לציין לזכות כפר הנשיא. מעטים אולי זוכרים את דניס שיפריין, הצייר שהיה בין המייסדים של כפר הנשיא. היום בגיל 90 פלוס, הוא עדיין מצייר, ותרם קריקטורות משלו, לתפאורה להצגה, וגם למגזין.

ואם מדברים על תרומות, היו גם תרומות של ספונסרים: ניר מאיר בשם התנועה הקיבוצית, תנועת "הבונים-דרור" העולמית, המועצה האזורית גליל עליון שהוציאה אוטובוס מטעמה להסיע את משתתפי הכנס, ועמותת "נציגות הקיבוץ" שהיו"ר שלה הוא יגאל סלע מקיבוץ מחניים.

ותרומה מיוחדת מאד הייתה תרומתו של הזמר דיוויד ברוזה, הנכד האוהב והאהוב של וולסלי אהרון (הוא גם בנה של הזמרת שרונה אהרון, שמבוגרים כמוני ודאי זוכרים...). דיוויד ברוזה, שהוא מתנדב פעיל וידוע לכל מיני מטרות חברתיות ראויות (והוא גם חבר טוב של יהודה עדר, והופיע אצלנו, ככה פתאום בקבלת שבת בבית יונתן, לשמח את בטי עדר וכל האחרים). דיוויד ברוזה הופיע גם הפעם (וגם בחגיגות השמונים, לפני 10 שנים) בהתנדבות. אוהבים אותך דיוויד!

היה זה ערב בלתי נשכח!

• שי לחג

אם קבלתם שי לחג כרטיס מגנטי של "תו הזהב" אתם יכולים לשמור אותו בארנק ולא להזדרז להשתמש בו. יש לו תוקף לחמש שנים.

אם, לעומת זאת, קבלתם תלושים לאלונית – תיהנו מהם, אבל תעשו זאת מהר. לתלושים האלה מועד תפוגה קצר מאד. לפני שנה לא הספקתי להשתמש בחלק מהם, כי הם שכבו אצלי בבית (קצת גדולים מידי לארנק), ועד שבאתי לממש אותם, עבר זמנכם, והם הפכו לסתם חתיכות נייר. קצת התפלאתי על כך, כי חשבתי שהקיבוץ קנה את כל התלושים האלה, ולכן, חברת אלון מחזיקה בכספים שקבלה מהקיבוץ, ואין לה זכות לא לאפשר לנו לממש אותם. אבל אז, בררתי את הנושא עם מנהלת האלונית, והסתבר שהסיפור הוא אחר: הקיבוץ מתחייב לשלם עבור תלושים שנמסרו לאלונית. אם לא השתמשת בהם – הקיבוץ לא ישלם. כך שהאלונית ממש לא אשמה. מה לעשות? השנה קבלתי את התלושים לקראת ראש השנה, ומיד עשיתי בעזרתם קניות לחג – ותוך ביקור אחד באלונית מסרתי את כל התלושים שהיו לי... בקיצור – אל תחזיקו את התלושים האלה מעבר לזמן הכתוב עליהם, ותיהנו.

ואם כבר מדברים על קניות: אני לא מצליחה להבין מה הקשר ביני, כאן בקיבוץ בגליל העליון לבין הרווקים בסין...

תמר וולפין

בשבע דרכים נתפלג ובאחד אנו

שבים | דודו פלמה

לפעמים אתה שואל את עצמך מהו הדבר שעושה שיר לשיר.
מה עושה אוסף מילים אקראי שהפכו למשפטים, שהתקבצו להיות שיר במוחו
של אדם אחד שבואו נניח ששמו אברהם בן יצחק, ושמבקיע דרך השנים הרבות
שערם בערמתו בינינו הזמן, ולפתע מכה בך בכל הכוח בלב כמו הטיטאניק
בקררון ומרסק אותו לרסיסים.

לא יודע אם ישנה בכלל תשובה מושכלת לשאלה הקשה הזאת, אבל ללא ספק
המשפט "ועולם מצערו מתרון" שכתב אברהם בן יצחק סונה לפני יותר
ממאה שנה מתאר באופן כל כך מדויק את החוויה הפרטית של כלל הקיום
האנושי בעולם.

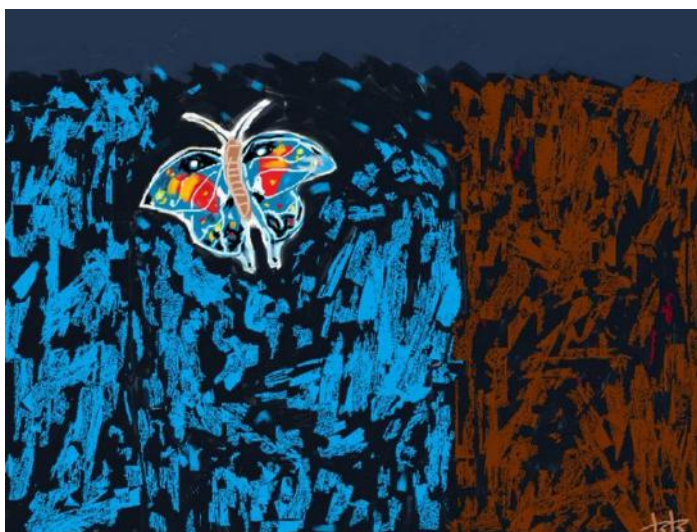
שר החינוך רפי פרץ דיבר לא מזמן על "בתי ספר לנביאים", ואברהם בן יצחק
כאילו הוא משיב לו מנבכי העבר, ובורא נבואת שיר אוניברסלית מתוך מצוקת
בית הספר של החיים הקשים הפרטיים שחי. שיר שהוא יללה שקטה ומקיפאת
דם של נבואה מצמיתה ויפה באופן אסתטי ונורא, המתארת את ימינו אנו באופן
מדויק כל כך ומכאיב. אכן בשבע דרכים נתפלג ובאחד אנו שבים.

בודדים אומרים | אברהם בן יצחק (סונה)

יום ליום ינחיל שמש דועקת
ולילה על לילה יקונן.
וקיץ אחר קיץ יאסף בשלכת
ועולם מצערו מתרון.

ומחר נמות, ואין הדבר בנו,
וכיום צאתנו נעמד לפני שער עם נעילה.
ולב כי יעלז: הן אלהים קרבו,
והתנחם וחרד מפחד המעילה.

יום ליום ישא שמש בוערת
ולילה אחר לילה ישפך כוכבים,
על שפתי בודדים שירה נעצרת:
בשבע דרכים נתפלג ובאחד אנו שבים.

-----שבת שלום

עדת תרבות רוצה לשמוע אתכם ואתכן

חברות קהילה יקרה, כחלק מתהליך קהילתי, אנו רוצים לשמוע אותך !

בכפר הנשיא מתקיימים אירועי תרבות שונים אותם מובילה הקהילה, כל חברות קהילה תורמות את כישוריהן, ויחד יוצרים אירועים קהילתיים המותאמים לכולם. אנו מאמינים כי לכל חברות קהילה יש מה לתרום למען קהילה פעילה ופורה.

נשמח להכיר את כישוריכם והצבע שאתם יכולים להוסיף לקהילת כפר הנשיא. אנא ענו על השאלות הבאות בלינק המצורף:

<http://bit.ly/TarbuT>

לכל שאלה מוזמנים לפנות
לרכז קהילה, גל סער נייד: 052-3770666
או לרתם איילון רכז תרבות 050-8811458

השאלות זהות בכל שבוע,
השאיפה היא להכיר את כל חברי הקהילה,
והשבוע – **אירנה זפרני**,
גרה ב"רכבות" שליד המרכולית,
והחל מהחודש – מנהלת אגף הרווחה
בכפר הנשיא.

איך הגעתי לקיבוץ

נולדתי במולדובה (ברה"מ לשעבר), וכשהייתי בת 10, בשנת 1991, עלינו לארץ, ואחרי כמה שנים הגענו לחצור הגלילית. גם אביב, בעלי, הוא בן חצור הגלילית. בזמן שהייתי בצבא הייתי באה לבריקה של צביה להתעמלות במים, ביחד עם אמא שלי, וזו היתה ההיכרות הראשונה שלי עם כפר הנשיא. כשהייתי בת 25, עברו לכאן חברים שלי - דנה ומיקי במנולקר, ואני הייתי באה להתארח אצלם, לבריקה, וכך הכרתי טוב יותר את המקום. בהמשך, עוד שתי חברות שלי גרו כאן, אחת עדיין גרה פה. כשאביב ואני התחתנו, גרנו בתל-אביב, אבל ידענו שאנחנו רוצים לחזור לארץ הצפון ולגדל את הילדים כאן. לקראת לידת בננו הבכור חזרנו צפונה וגרנו אצל הוריי. חיפשנו דירה במשך זמן רב, ובסופו של דבר מצאנו את הבית כאן. שכרנו אותו במשך כמה שנים, ובסופו של דבר נכנסנו לחברות מלאה ונשארנו באותו בית.

מה אני עושה בחיים

בחודש האחרון נכנסתי לתפקיד מנהלת אגף הרווחה בכפר הנשיא. ב-8 השנים האחרונות אני מנהלת את קופת חולים לאומית בחצור הגלילית.

בהכשרתי המקצועית אני בעלת תואר בסוציולוגיה ומשאבי אנוש וכמו כן גם הנדסאית תעשייה וניהול. בנוסף למדתי ועסקתי גם באיפור מקצועי מבית איל מקיאג' ועיצוב בתים לפי שיטת פנג שוואי. כשגרנו במרכז ניהלתי מחלקה במכון

למחקר שיווקי שעוסק במדדי איכות בשירות בחברות שונות במשק הישראלי והבינלאומי.

אני באה לתפקיד החדש עם רקע וניסיון בשירות, חוויית הלקוח, ניהול ובריאות.

קרובי משפחה בקיבוץ

בעלי – אביב זפרני, משרת במשטרה כחוקר כלכלי

ילדיי – עילאי (9), דויד (6), מיה (3.5)

כמה מילים על הקיבוץ

החלטנו לגור כאן ובהמשך להקים בית ולגדל דווקא כאן את ילדינו, בגלל החיוכים שבשבילים, בגלל האיכפתיות של האנשים, בגלל הקהילה התומכת והגישה החיובית.

משהו שאני רוצה לספר

אני שמחה להיכנס לתפקיד החדש, ורואה אותו כממשק שמחבר בין התחומים השונים (מרפאה, המפגש, מועצה/עו"ס) בנושאי רווחה. אני באה עם ניסיון בתחום וחשוב לי לתת שירות איכותי לקהילה ולגשר בין הקיבוץ הישן לקיבוץ המתחדש.

אני זמינה בנייד: 052-6265891 לכל פניה בנושא.

תודה רבה אירנה, נעים להכיר ובהצלחה!

האגודה למלחמה בסרטן **סניף קרית שמונה- גליל עליון**

מרכז "חזקים ביחד" - מרכז ייחודי המציע תמיכה רגשית וחברתית, למתמודדים עם מחלת הסרטן להשתתף בפעילות מזמינים אתכם חולים ומבריאים להשתתף ב:

קבוצת תרפיה באומנות: תמיכה והעצמה באמצעות כלים מתחום האומנות.

מנחה: אופירה פלטיאל.

הקבוצה פועלת בימי שלישי, בין השעות 17:00-18:30 בבית"ס דנציגר, הירדן 25, קרית שמונה

סדנת יוגה: אומנות תנועה המבוססת על תרגול נשימה וריכוז. מדריכה: אביטל שבטיאל

הפעילות מתקיימת בימי ראשון בין השעות 17:00-18:00 במתנ"ס ארתור פוקס, רחוב רזיאל 8, קרית שמונה.

סדנת מדיטציה: תרגול למצבי תודעה להפחתת מתח, כאב וחרדה מנחה: שרון חי

הפעילות מתקיימת בימי שני בין השעות 10:00-11:00 ב"בית החם", רחוב דן דיין 18, קרית שמונה
 ההשתתפות אינה כרוכה בתשלום אך מותנית ברישום מוקדם ואישור רפואי.

הרשמה :

שוש רייכנטל 052-8353346

מספר הפקס' במרפאה הוחלף,
והוא מעתה: 04-6914961

משולחן העורכת

----- מחשבות בלב איש ישיחם

המכינה הרשו לי להתרגש שוב, מהחברה הצעירים האלה שהגיעו למכינה. איזה מזל גדול נפל בחלקנו שהמכינה כאן אצלינו בבית.

לא כל יום רואים חברה איכותיים כל כך כמותכם.

ערב סוכות שאירגנתם היה נפלא. מלא שמחת נעורים מדבקת, שקצת חסרה אצלינו כאן.. פגשתי אישית בכמה מכם, שהעזו להתקרב, לשוחח ולתת רגעים מעצמם. ונפעמתי. אשרי העם שאתם הבנים.

לראות הביחד שלכם. את האהבה והקשר שהצלחתם לגבש ביניכם בזמן כל כך קצר. את הרצון להכיר ולהתחבר לקהילה בה אתם מתגוררים. שאפו.

מידי פעם כשאני פוגשת בכם, במפגש, במרכולית, במדרכות... אומרים שלום, שואלים אם אני רוצה עזרה... זה מרגש. אתם מזכירים לי כמה כיף ושמח וקליל זה להיות צעיר.

באופן כללי ערבי התרבות היום בהחלט מורמים ע"י צעירים למען צעירים וילדיהם. עובדות החיים, כך העולם כולו נוהג.

עשו טובה, תחשבו גם עלינו. כיסאות, מקומות ישיבה נוחים בכל מקום, בו אירגנתם אירוע חברתי..

חשבתי שאולי זה הזמן, וכאן המקום, להזמין אותנו בני השישים שבעים פלוס, כי אנחנו חייבים למען עצמנו, להקים לנו ביחד מועדון. למען עצמנו. פעילויות שמתאימות לגילנו, שמעניינות אותנו, עם כל החוכמה והתבונה שאספנו בדרך. ערבים של העשרה, שמחה, חיי חברה פעילים ומהנים? עושה רושם שהשיבה שלנו רדומה, ישנה? כל אחד למען עצמו וביתו. מה קרה לנו?

לא מגיע לנו שום ביחד? חברותא? בשביל הנשמה?

אם יש כאלה שמסכימים איתי, בואו נתלכד ונרים לעצמנו.

מחקרים מוכיחים שחברותא היא תנאי ראשון לבריאות, ולשמירה על הזיכרון.

דוד אלמן נספח הדיגיטלי

Digital supplement (David Ellman)

האקונומיה במנסורה

פינת הבונה

מחשב היום זה כמעט כמו בן אדם, חוץ מזה שהוא לא מאשים מחשבים אחרים בטעויות שלו.

חדר האוכל, המטבח, ספסלי העץ, פתחי שטיפת הכלים,
לוח סידור עבודה וכמובן, השעון של יצחק עדר.

ועוד כמה זכרונות נוסטלגיים

